

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3765; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1544).

Første næstformand (Arnth Jensen): Sammen med denne sag foretages de følgende to sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 322 af 24. juli 1942 om kommunale beskæftigelsesudvalg.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3795; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1545).

og

første behandling af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 153 af 25. marts 1947.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3539; fremsættelsen findes i tidenden sp. 941).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Af de tre lovforslag, som her er til behandling, vil jeg gerne give det første, det af mig på regeringens vegne fremsatte lovforslag om ændring i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, og det andet, forslaget om ændring i loven om kommunale beskæftigelsesudvalg, min varmeste anbefaling.

Når jeg ved denne lejlighed får ordet først, er det, fordi der mellem de tre lovforslag, der nu er til behandling, er et privat lovforslag, som er fremsat af partiet venstre. Angående dette forslag, som går ud på, at der i arbejdsløshedslovens § 6 indføres som nyt stykke, at lønarbejdere, der tilhører forskellige fag, har ret til at slutte sig sammen i en landskasse, der ligestilles med arbejdsløshedskasserne, kan jeg henviser til den diskussion, der fandt sted i december måned i fjor, da lovforslaget sidst var til behandling her i folketinget — den findes i folketingstidende 1948—1949 sp. 1956—1982 og sp. 1988—2011. De på det tidspunkt af daværende arbejdsminister Marius Sørensen anførte betragtninger deler jeg. Det er min opfattelse, at landsomfattende, ikke fagligt begrænsede kasser er ganske overflødige og slet ikke kan forenes med de synspunkter, der gennem årene er

gjort gældende i arbejdsløshedslovgivningen. Vore arbejdsløshedskasser er jo opdelt efter fag og ikke efter de forskellige anskuelser, medlemmerne har. Der er indenfor de bestående kasser plads for alle, som opfylder lovens betingelser. Jeg må derfor afvise venstres forslag, og jeg håber, at det høje tings medlemmer vil erkende det rigtige heri.

Leonhard Hansen: Det foreliggende lovforslag om ændring i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. er enslydende med det af daværende arbejdsminister Marius Sørensen her i tinget den 1. april 1948 fremsatte lovforslag, der ikke blev færdigbehandlet af rigsdagen inden dennes hjemsendelse. Forslaget fik fra enkelte partiers side ikke nogen særlig velvillig modtagelse, men alle syntes dog at have forstået, at det var nødvendigt at komme nødstedte arbejdsløshedskasser til hjælp, og har derigennem efter min mening dokumenteret deres viden om, at der er noget galt i den nuværende lov med hensyn til reglerne om statens tilskud til kasserne, ganske særlig til sådanne kasser, som ifølge sagens natur gang på gang er udsat for særlige økonomiske vanskeligheder. Man har ikke blankt afvist nødvendigheden af at hjælpe, men har bevilget et eller andet beløb for at afhjælpe den øjeblikkelige vanskelighed, velsagtens i fortrøstning til, at så går det igen et stykke tid, og så kan spillet begynde forfra igen. Jeg forstår ikke, hvorfor man vil fortsætte med disse nødforanstaltninger i stedet for at udbygge loven, således at den yder fuld retfærdighed og aflaster byrderne for den del af befolkningen, som for en meget stor del medvirker til at skabe samfundets værdier, altså arbejderne.

Det er sagt, at denne lovgivning efterhånden er blevet indviklet og uforståelig for almindelige mennesker, og jeg skal ikke nægte, at jeg synes, der er noget om det. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke har benyttet sig af lejligheden til efter først at have afviklet de øjeblikkelige vanskeligheder at foretage en rationel undersøgelse af beskæftigelsesproblemet og de med dette forbundne økonomiske spørgsmål. Jeg vil gerne udtale min glæde over, at den højtærede boligminister nu har fået nedsat en arbejdsmarkedskommission til undersøgelse af disse forhold, for selv et så vanskeligt problem som arbejdsløsheden skulle vel kunne løses, dersom den politiske vilje var tilstede til at søge en løsning af vanskelighederne på alle områder, hvor udviklingen bevirker arbejdsløshed.